

1770

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Islamskiej Republiki Iranu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

podpisana w Teheranie dnia 2 października 1998 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 2 października 1998 r. została podpisana w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w Teheranie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Islamskiej Republiki Iranu w zakresie podatków od dochodu, w następującym brzmieniu:

UMOWA

między

RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

a

RZĄDEM ISLAMSKIEJ REPUBLIKI IRANU

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od
dochodu**

**Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Islamskiej Republiki Iranu,
pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
w zakresie podatków od dochodu,**

Uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1**ZAKRES PODMIOTOWY**

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2**PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY UMOWA**

1. Niniejsza Umowa dotyczy podatków od dochodu, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu albo od jego części, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwo, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą w szczególności:

- a) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej:
 - (i) podatek dochodowy od osób fizycznych;
 - (ii) podatek dochodowy od osób prawnych;(zwane dalej "podatkiem Rzeczypospolitej Polskiej");
- b) w przypadku Islamskiej Republiki Iranu:
 - (i) bezpośredni podatek od dochodu;(zwany dalej "podatkiem Islamskiej Republiki Iranu").

4. Niniejsza Umowa ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie, w rozsądnym terminie, o wszystkich zmianach, dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

ARTYKUŁ 3**OGÓLNE DEFINICJE**

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

a) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają, zależnie od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Islamską Republikę Iranu;

określenie "Rzeczpospolita Polska", użyte w sensie geograficznym, oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej morzem terytorialnym, na którym Polska na podstawie ustawodawstwa wewnętrznego i zgodnie z prawem międzynarodowym może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych;

określenie "Islamska Republika Iranu" oznacza terytoria, będące pod zwierzchnictwem Islamskiej Republiki Iranu;

b) określenie "podatek" oznacza każdy podatek objęty artykułem 2 niniejszej Umowy;

c) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;

d) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;

e) określenie "siedziba prawna" oznacza miejsce zarejestrowania siedziby głównej zgodnie z ustawodawstwem każdego z Umawiających się Państw;

f) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio, przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, barką, statkiem powietrznym lub pojazdem transportu drogowego i kolejowego, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku gdy statek morski, barka, statek powietrzny lub pojazd transportu drogowego i kolejowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie "właściwy organ" oznacza:

(i) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

(ii) w przypadku Islamskiej Republiki Iranu, Ministra Gospodarki i Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

i) określenie "obywatel" oznacza:

(i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa;

(ii) każdą osobę prawną, wywodzącą swój status z ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie, które nie zostało w niej zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie w tym czasie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce jej stałego zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarejestrowania albo inne kryterium o podobnym charakterze.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli jest ona obywatelem obydwu Państw lub jeżeli nie posiada obywatelstwa żadnego z nich, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się siedziba prawna.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi całkowicie lub częściowo działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce poszukiwania, eksploatacji lub wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace budowlane, montażowe lub instalacyjne albo działalność nadzorcza pozostająca w związku z pracami, stanowią zakład tylko wtedy, gdy trwają dłużej niż 9 miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu uważa się, że określenie "zakład" nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie dla celów reklamowych, zbierania informacji, prowadzenia badań naukowych lub podobnej działalności mającej dla przedsiębiorstwa charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa w podpunktach od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, do którego ma zastosowanie ustęp 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to zwykle wykonuje, to przedsiębiorstwo takie posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności

przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego przedstawiciela pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

Jednakże, gdy działalność takiego przedstawiciela jest w całości lub prawie w całości wykonywana na rzecz tego przedsiębiorstwa, to nie może on być uważany za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu niniejszego ustępu.

7. Fakt, że spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, pokładów ropy lub gazu, kamieniołomów i innych miejsc wydobywania zasobów naturalnych. Statki, barki, statki powietrzne oraz pojazdy transportu drogowego i kolejowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7**ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW**

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez zakład tam położony. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w wyżej wymieniony sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, lecz tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału. Sposób podziału zysku musi być jednak taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.
6. Ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
7. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

ARTYKUŁ 8**TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY**

Zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, barek, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego i kolejowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 9**PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE****1. Jeżeli:**

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to wszelkie zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa gdyby

warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw będą porozumiewać się ze sobą, jeżeli będzie to konieczne.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, to podatek ten nie może przekroczyć 7 procent kwoty dywidend brutto.
3. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji, akcji uprzywilejowanych lub praw uprzywilejowanych, akcji członków założycieli lub innych praw, za wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendę ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.
4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej

placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet jeżeli wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

ODSETKI

1. Odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz gdy odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju wierzytelności zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką i prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochód z pożyczek publicznych, dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie a osiągane przez Rząd, ministerstwa, inne instytucje rządowe, organy lokalne, bank centralny i inne banki będące w

całości własnością Rządu drugiego Umawiającego się Państwa podlegają zwolnieniu od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, organ lokalny albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego odsetki są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest właścicielem tych należności, to ustalony podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.
3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego włącznie z filmami dla kin i taśmami dla radia i telewizji, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu technologicznego, jak również za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, organ lokalny albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnej mająca związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z przeniesienia własności statków morskich, barek, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego i kolejowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, barek, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego i kolejowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba prawna przedsiębiorstwa.
4. Zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z przeniesienia własności akcji lub innych praw do udziału w spółce, której mienie bezpośrednio lub pośrednio składa się głównie z majątku nieruchomego

położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że posiada ona stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swojej działalności. W takim przypadku dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub wykładowczą, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, inżynierów, prawników, dentystów, architektów i księgowych.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20 niniejszej Umowy, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca jest wykonywana w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu, rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym, i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, barki, statku powietrznego lub pojazdu transportu drogowego i kolejowego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba prawna przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 16

WYNAGRODZENIA CZŁONKÓW ORGANÓW SPÓŁKI

Honoraria i inne podobne świadczenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w organach spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17**ARTYŚCI I SPORTOWCY**

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład, artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.
3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód uzyskiwany przez takiego artystę lub sportowca z działalności wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie w ramach umowy kulturalnej zawartej pomiędzy Rządami Umawiających się Państw, będzie zwolniony z opodatkowania w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 18**RENTY I EMERYTURY**

1. Emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Niniejsze postanowienie ma zastosowanie również do rent dożywotnich wypłacanych osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, emerytury i inne płatności wypłacane na podstawie ustawodawstwa o powszechnym ubezpieczeniu społecznym lub o służbie państwowej Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19**FUNKCJE PUBLICZNE**

1. Płace, świadczenia i inne podobne wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez lub z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Jednakże takie wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:
 - jest obywatelem tego Państwa lub
 - nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa lub władzy lokalnej.

ARTYKUŁ 20**NAUCZYCIELE I STUDENCI**

1. Świadczenia, jakie student lub praktykant, który jest obywatelem Umawiającego się Państwa a który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauki lub praktyki, otrzymuje na własne utrzymanie, naukę lub szkolenie, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie pod warunkiem, że takie płatności pochodzą ze źródeł położonych poza tym drugim Państwem.
2. Podobnie, wynagrodzenie otrzymywane przez nauczyciela lub przez instruktora, który jest obywatelem Umawiającego się Państwa a który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie głównie w celu nauczania lub udziału w pracach badawczych przez okres lub okresy nieprzekraczające 2 lat, podlega zwolnieniu od opodatkowania w tym drugim Państwie z tytułu wynagrodzeń za osobiście świadczone usługi z zakresu nauczania lub prowadzenia badań pod warunkiem, że takie płatności pochodzą ze źródeł położonych poza tym drugim Państwem.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do dochodu z pracy badawczej, jeżeli taka praca jest wykonywana głównie dla osobistych korzyści przez daną osobę lub dane osoby.

ARTYKUŁ 21

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które nie zostały wyraźnie wymienione w poprzednich artykułach niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, za wyjątkiem gdy takie części dochodu są uzyskiwane ze źródeł położonych w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli takie części dochodu są uzyskiwane ze źródeł położonych w drugim Umawiającym się Państwie, to mogą one być również opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu, innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub mienie, z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 22

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze wymienione Państwo zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby, kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym drugim Państwie.

Takie odliczenie w żadnym przypadku nie może jednak przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada w zależności od przypadku na dochód, który może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy, dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony z opodatkowania w tym Państwie, to jednak to Państwo może tym niemniej przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, wziąć pod uwagę zwolniony z opodatkowania dochód.

ARTYKUŁ 23

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również - bez względu na postanowienia artykułu 1 - do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek jest własnością w całości lub w części jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

4. Niniejsze postanowienia nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych

zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych z uwagi na stan cywilny lub rodzinny, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

ARTYKUŁ 24

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1, właściwej władzy Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.
2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą Umową.
3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać wszelkie trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Umowie.
4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach. Właściwe władze w drodze konsultacji będą rozwijać wzajemne procedury, warunki, metody i techniki celem realizacji wzajemnie uzgodnionych postanowień, o których mowa w tym artykule.

ARTYKUŁ 25**WYMIANA INFORMACJI**

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej Umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej Umowie w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom lub organom (w tym organom sądom lub administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy Umowa lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach podatkowych. Wyżej wymienione osoby lub organy będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe organy Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa, albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub informacji, których udzielenie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

ARTYKUŁ 26**CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW
KONSULARNYCH**

Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 27**WEJŚCIE W ŻYCIE**

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie o spełnieniu wymogów konstytucyjnych niezbędnych do wejścia w życie niniejszej Umowy w drodze wymiany not.
2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie z datą noty późniejszej, o których mowa w ustępie 1 i jej postanowienia będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła, do kwot dochodu uzyskanych dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie;
 - b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu, do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 28**WYPOWIEDZENIE**

Niniejsza Umowa pozostanie w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Umowę, przekazując w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu, co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku

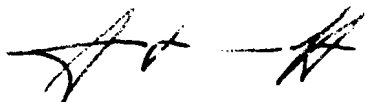
kalendarzowego, rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie. W takim przypadku Umowa przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła, do kwot dochodu uzyskanych dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota zostanie przekazana;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku, do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota zostanie przekazana.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Tehranie..... dnia 2 października 1998 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, perskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji, tekst angielski będzie rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Islamskiej Republiki Iranu

